9827

Burmistrz Miasta i Gminy Gryfino

ul. 1 Maja 16 , 74-100 Gryfino

Urząd Miasta i Gminy w Gryfinie
WPŁYNĘŁO
16. 04. 2014
Nr 8282
Podpis

Wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego

Działając w imieniu (dalej: Spółka)
na podstawie przepisu. art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz.U. z 2012 nr 0 poz. 749, dalej: Ordynacja podatkowa) wnoszę o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości.

I. Stan faktyczny

. prowadzi działalność gospodarczą m.in.

w zakresie produkcji energii elektrycznej i ciepła.

Przedmiotem działalności Spółki zgodnie z Krajowym Rejestrem Sądowym oprócz wytwarzania energii elektrycznej (PKD 35.11.Z) jest między innymi:

- wytwarzanie i zaopatrywanie w parę wodną, gorącą wodę i powietrze do układów klimatyzacyjnych (PKD 35.14.Z);
- roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych (PKD 41.20.Z);
- roboty budowlane związane z budową dróg kołowych i szynowych (PKD 42.1);
- produkcja metalowych elementów konstrukcyjnych (PKD 25.1);

- odprowadzanie i oczyszczanie ścieków (PKD 37.00.Z);
- transport drogowy towarów (PKD 49.41.Z);
- obiekty noclegowe turystyczne i miejsca krótkotrwałego zakwaterowania (PKD 55.20.Z);
- wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi (PKD 68.20.Z);
- pozostała usługowa działalność gastronomiczna (PKD 56.29.Z);
- pozostała działalność w zakresie opieki zdrowotnej (PKD 86.90);
- działalność związana ze sportem (PKD 93.1); oraz
- działalność rozrywkowa i rekreacyjna (PKD 93.2).

Produkcja przeznaczona jest dla Krajowego Systemu Elektroenergetycznego i zasilenia w ciepło miasta Gryfino. Jest to produkcja energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu, która polega na jednoczesnym wytwarzaniu prądu i ciepła w jednym, niepodzielnym procesie technologicznym, tzw. kogeneracji.

Zamiana energii cieplnej (która jest produktem sama w sobie) na energię elektryczną następuje w turbogeneratorze, urządzeniu znajdującym się w budynku maszynowni. Generator, będący jednym z elementów turbogeneratora, jest niewątpliwie związany z produkcją energii elektrycznej. Budynek maszynowni zawiera jednak w sobie wiele urządzeń niezbędnych do prawidłowego działania procesu kogeneracji (a zatem niezwiązanych wyłącznie z produkcją energii elektrycznej), jak chociażby kotły parowe, wymienniki ciepłownicze i nastawnie monitorujące działanie całego systemu, m.in. kotłów produkujących parę wodną oraz układu ciepłowniczego.

Ponadto, na terenie oprócz budynku maszynowi, znajdują się liczne budynki przemysłowe, socjalne, administracyjne, biurowe, magazynowe oraz garaże, w których nie dochodzi do produkcji energii elektrycznej i ciepła.

W dniu 29 października 2012 r. Rada Miejska w Gryfinie (dalej: Rada) przyjęła Uchwałę nr XXVII/223/12 w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości na terenie Miasta i Gminy Gryfino (dalej: Uchwała). W przedmiotowej Uchwale, oprócz podstawowej stawki podatku od nieruchomości dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w wysokości 0,73 zł za 1 m2 powierzchni, wprowadzona została stawka

podwyższona dla gruntów związanych z działalnością gospodarczą polegającą na produkcji energii elektrycznej w wysokości 0,88 zł za 1 m2 powierzchni.

Ponadto w Uchwale Rada oprócz podstawowej stawki podatku od nieruchomości dla budynków związanych z prowadzenie działalności gospodarczej lub ich części w wysokości 17,70 zł za 1 m2 powierzchni użytkowej, wprowadziła stawkę podwyższoną dla budynków lub ich części związanych z działalnością gospodarczą polegającą na produkcji energii elektrycznej w wysokości 22,82 zł za 1 m2 powierzchni użytkowej.

Spółka od 2013 r. opodatkowała podatkiem od nieruchomości wszystkie posiadane w Gminie Gryfino grunty i budynki według stawek dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą polegającą na produkcji energii elektrycznej.

II. Pytanie Spółki

Mając na uwadze przedstawiony powyżej stan faktyczny, Spółka prosi o odpowiedź na następujące pytania:

1. Czy wszystkie posiadane przez Spółkę na terenie Gminy Gryfino grunty i budynki, w tym w szczególności:
   - budynki socjalne,
   - budynki administracyjne,
   - budynki biurowe,
   - budy[redacted]owe,
   - garaże,
   - grunty pod wyżej wymienionymi budynkami, oraz
   - grunty niezabudowane,

   które bezpośrednio nie służą wytwarzaniu energii elektrycznej (nie zachodzi w nich proces produkcji energii elektrycznej rozumiany jako zamiana energii cieplnej w energię elektryczną) winny podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawek dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą polegającą na produkcji energii elektrycznej?

2. Czy – w świetle faktu, iż jest kogeneracyjną i produkuje energię elektryczną i ciepło w skojarzeniu, a nie samą energię elektryczną –

budynek (oraz grunt pod nim), w którym znajduje się turbogenerator zamieniający energię cieplną na energię elektryczną powinny podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawek dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą polegającą na produkcji energii elektrycznej?

III. Stanowisko Spółki

Spółka stoi na stanowisku, iż w świetle przedstawionego stanu faktycznego:

Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawek dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą polegającą na produkcji energii elektrycznej winny podlegać jedynie budynki oraz grunty pod budynkami, które są bezpośrednio i wyłącznie wykorzystywane przez Spółkę do produkcji energii elektrycznej. W konsekwencji:

Ad. 1

Posiadane przez Spółkę na terenie Gminy Gryfino grunty i budynki, w których nie odbywa się proces wytwarzania energii elektrycznej (wszystkie budynki poza budynkami, w których umiejscowione są turbogeneratory) winny podlegać odpowiednio opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawek dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą, stawek dla gruntów pozostałych lub zwolnieniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Ad. 2

W świetle faktu, iż jest i produkuje energię elektryczną i ciepło w skojarzeniu, a nie samą energię elektryczną budynki (oraz grunt pod nimi), w których znajdują się turbogeneratory zamieniające energię cieplną na energię elektryczną winny podlegać odpowiednio opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawek dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą.

IV. Uzasadnienie stanowiska Spółki

W ocenie Spółki, w bardzo ostrożny sposób należy podchodzić do ustalenia, które składniki majątku Spółki powinny być opodatkowane według najwyższych stawek uchwalonych przez Radę w Uchwale tj. według stawek dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą polegającą na produkcji energii elektrycznej.

Z treści Uchwały nie wynika bowiem wprost czy do ich zastosowania wystarczające jest posiadanie przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie produkcji energii elektrycznej jakiegokolwiek majątku, czy też majątek ten musi być wykorzystywany/służący produkcji tejże energii elektrycznej. Co więcej, z Uchwały nie wynika czy produkcja energii elektrycznej ma być jedyną lub dominującą działalnością podmiotu, czy też wystarczy żeby była to jedna z pobocznych sfer aktywności gospodarczej podatnika.

Kolejny problem pojawia się w przypadku, gdy poszczególny grunt czy budynek będący we władaniu podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie produkcji energii elektrycznej jest wykorzystywany nie tylko do produkcji energii elektrycznej, ale również innej działalności np. produkcji ciepła. Nie wiadomo bowiem wedle jakiego klucza należałoby wydzielić część gruntów/budynku, która wykorzystywana jest do produkcji energii eklektycznej i która winna zgodnie z Uchwałą podlegać opodatkowaniu według kwalifikowanych stawek podatku od nieruchomości.

Wskazać należy, że powyższe kwestie nie mają charakteru abstrakcyjnego. Zaznaczyć należy bowiem, co już wskazano wcześniej, że przedmiotem działalności Spółki zgodnie z Krajowym Rejestrem Sądowym oprócz wytwarzania energii elektrycznej (PKD 35.11.Z) jest między innymi:

- wytwarzanie i zaopatrywanie w parę wodną, gorącą wodę i powietrze do układów klimatyzacyjnych (PKD 35.14.Z);
- roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych (PKD 41.20.Z);
- roboty budowlane związane z budową dróg kołowych i szynowych (PKD 42.1);
- produkcja metalowych elementów konstrukcyjnych (PKD 25.1);
- odprowadzanie i oczyszczanie ścieków (PKD.37.00.Z);
- transport drogowy towarów (PKD 49.41.Z);
- obiekty noclegowe turystyczne i miejsca krótkotrwałego zakwaterowania (PKD 55.20.Z);

- wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi (PKD 68.20.Z);
- pozostała usługowa działalność gastronomiczna (PKD 56.29.Z);
- pozostała działalność w zakresie opieki zdrowotnej (PKD 86.90);
- działalność związana ze sportem (PKD 93.1); oraz
- działalność rozrywkowa i rekreacyjna (PKD 93.2)

i działalność ta jest bądź może być realizowana w budynkach i na gruntach opodatkowanych aktualnie kwalifikowaną stawką podatku od nieruchomości.

Jednocześnie podkreślić należy, iż do wytwarzania energii elektrycznej bezpośrednio wykorzystywany jest przez Spółkę wyłącznie budynek maszynowni i grunt pod tym budynkiem, w części zajętej przez turbogenerator. Należy bowiem mieć na uwadze, iż budynek maszynowni jest związany z procesem produkcji energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu, który jest procesem jednorodnym i nie można go podzielić na dwa odrębne (niezależne od siebie) procesy: produkcji energii elektrycznej i produkcji energii cieplnej. Wskazać należy bowiem, że ciepło jest produktem równorzędnym w stosunku do energii elektrycznej. A zatem nie jest możliwe przypisanie do jednego typu działalności obiektów produkcyjnych uczestniczących w procesie technologicznym produkcji energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu.

Natomiast pozostała część majątku Spółki jest jedynie pośrednio związana z produkcją energii elektrycznej. Spółka jest bowiem w posiadaniu, między innymi, budynków administracyjnych, biurowych, socjalnych, magazynowych, czy też garaży, które bezsprzecznie nie są używane przez Spółkę bezpośrednio do produkcji energii elektrycznej.

W tym kontekście Spółka pragnie wskazać na zasadę wykładni prawa podatkowego *in dubio pro tributario*, w myśl której wszelkie wątpliwości należy rozstrzygać na korzyść podatnika.

Znaczenie powyższej zasady podkreślane jest zarówno w literaturze przedmiotu jak i orzecznictwie. W szczególności wskazać należy na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09), w którym Trybunał podkreślił, że *konieczne wydaje się przypomnienie, iż zgodnie z wymogami konstytucyjnymi niejasnych regulacji podatkowych nie wolno interpretować na niekorzyść podatników, a w konsekwencji jeśli takie regulacje okazują się ostatecznie wieloznaczne, to zgodnie z zasadą in dubio pro tributario należy opowiedzieć się za rozwiązaniem uwzględniającym interes podmiotu obowiązanego*

do świadczeń podatkowych. Tym bardziej za niedopuszczalne uznać trzeba analogiczne stosowanie nieprecyzyjnych przepisów podatkowych czy też rozszerzające stosowanie jednoznacznych przepisów podatkowych, gdyby miało to na celu zwiększenie obowiązków podatkowych.

Powyższy pogląd potwierdza również prof. R. Mastalski *posługując się (...) regułami usuwania kolizji norm, należy mieć na względzie, iż wszelkie wątpliwości nie mogą być interpretowane na niekorzyść podatnika, według zasady in dubio pro fisco. Wręcz przeciwnie, wątpliwości te, zgodnie z zasadą in dubio pro tributario, powinny być zawsze rozstrzygane na korzyść podatnika. Mieści się to w szerszej zasadzie prawnej, wyraźnie eksponowanej w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie z którą* ***prawa jednostki należy interpretować rozszerzająco, a jej obowiązki zawężająco.*** [R. Mastalski, Stosowanie prawa podatkowego, Warszawa 2008 r.].

Tym samym, w ocenie Spółki, określając przedmioty opodatkowania podatkiem od nieruchomości według przyjętych w Uchwale stawek dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą polegającą na produkcji energii elektrycznej należy kierować się wykładnią zawężającą, która uwzględniać będzie korzyść podatnika. Przyjąć należy więc semiotyczne znaczenie kwalifikowanych stawek podatku od nieruchomości w sensie najwęższym.

W konsekwencji, zdaniem Spółki, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według kwalifikowanych stawek winny podlegać jedynie grunty i budynki bezpośrednio i faktycznie wykorzystywane do produkcji energii elektrycznej.

Z uwagi na powyższe, w ocenie Spółki, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawek dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą polegającą na produkcji energii elektrycznej winny podlegać jedynie budynki oraz grunty pod budynkami, które są bezpośrednio i wyłącznie wykorzystywane przez Spółkę do produkcji energii elektrycznej. Natomiast pozostałe posiadane przez Spółkę na terenie Gminy Gryfino grunty i budynki, w tym w szczególności:

- budynki socjalne,
- budynki administracyjne,
- budynki biurowe,
- budynki magazynowe,

- garaże,
- grunty pod wyżej wymienionymi budynkami, oraz
- grunty niezabudowane,

które bezpośrednio nie służą wytwarzaniu energii elektrycznej (nie zachodzi w nich proces produkcji energii elektrycznej) winny podlegać odpowiednio opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawek dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą, stawek dla gruntów pozostałych lub zwolnieniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Jednocześnie, w świetle faktu, iż jest i produkuje energię elektryczną i ciepło w skojarzeniu, a nie samą energię elektryczną, budynki (oraz grunt pod nimi), w których znajdują się turbogeneratory zamieniające energię cieplną na energię elektryczną winny podlegać odpowiednio opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawek dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą.

Powyższe stanowisko Spółki opiera się m.in. na założeniu, że Rada Gminy uprawniona jest do różnicowania stawek podatku od nieruchomości posługując się wyłącznie kryterium przedmiotowym (a nie podmiotowym) oraz że stanowione przez nią prawo nie jest wewnętrznie sprzeczne i jest możliwe do zastosowania w praktyce (zgodnie z zasadami wykładni przepisów prawa egzegeza norm prawnych nie może prowadzić do ich sprzeczności, por. L. Morawski, Zasady Wykładni Prawa, TNOiK, Toruń 2010, s. 145.).

Odmienna wykładnia przepisów Uchwały niż zaprezentowana wyżej przez Spółkę prowadziłaby bowiem do opodatkowania wszystkich gruntów i budynków należących do Spółki według stawek dla gruntów i budynków związanych z produkcją energii elektrycznej. Tym samym należałoby uznać, że kwalifikowane stawki podatku od nieruchomości wprowadzone przez Radę w Uchwale oparte są na kryterium podmiotowym.

Spółka pragnie bowiem wskazać, iż przedmiotowe stawki podatku od nieruchomości skonstruowane zostały niejako z dwóch elementów, tj.:

a) grunty i budynki związane z działalnością gospodarczą,

b) polegającą na produkcji energii elektrycznej,

których dopiero łączne spełnienie powoduje możliwość ich zastosowania.

Pierwszy człon spornych stawek – grunty i budynki związane z działalnością gospodarczą – został określony poprzez odesłanie do definicji zawartej w przepisie art. 1a ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (dalej: UPiOL), w myśl której *przez grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej - grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych.* W ocenie Spółki należy więc go rozumieć jako grunty i budynki znajdujące się w posiadaniu podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

Drugi natomiast - polegającą na produkcji energii elektrycznej - odnosi się do prowadzonej przez podatnika działalności, która nie została jednak zdefiniowana przez Radę w Uchwale.

Gdyby przedmiotową stawkę kwalifikowaną należałoby rozumieć jako stawkę dla gruntów i budynków będących w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie produkcji energii elektrycznej, to taka wykładania przepisów Uchwały prowadziłaby do sytuacji, że kwalifikowane stawki podatku od nieruchomości mają zastosowanie do gruntów i budynków znajdujących się we władaniu określonej grupy podmiotów, tj. podmiotów prowadzących ściśle określoną działalność gospodarczą. Zróżnicowanie stawek podatkowych w Uchwale ustanowiono by więc tylko ze względu na podmiot (podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie produkcji energii elektrycznej, czyli elektrownię).

Spółka pragnie natomiast zaznaczyć, iż z literalnego brzmienia przepisów art. 5 ust 2,3 i 4 UPIOL wynika, że rada gminy może różnicować wysokość stawek podatku od nieruchomości jedynie dla poszczególnych przedmiotów opodatkowania. Niedopuszczalne jest natomiast ich dywersyfikacja ze względu na podmiot zobowiązany do zapłaty podatku.

Powyższy pogląd zgodny jest z utrwaloną linią orzeczniczą sądów administracyjnych. Przykładowo z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 13 kwietnia 2011 r. (sygn. I SA/Op 91/2011), w którym sąd wskazał, że *skoro z treści art. 5 ust. 2, 3 i 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że rada gminy może różnicować wysokość stawek dla poszczególnych przedmiotów opodatkowania, to tym samym nie jest*

uprawniona do różnicowania wysokości stawek według właściwości podmiotów zobowiązanych do zapłaty podatku z tytułu posiadania przedmiotów podlegających opodatkowaniu. Ustawodawca zakreślił uprawnienia rady gminy do zróżnicowania stawek dla poszczególnych przedmiotów opodatkowania, ale nie uczynił tego w zakresie różnicowanie wysokości stawek według właściwości podmiotów zobowiązanych do zapłaty podatku.

Przedstawiony pogląd potwierdza również Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 września 2006 r. (sygn. III SA/Wa 1887/06), w którym sąd podkreślił, że *zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek podatku od budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. Zgodnie z ust. 3 tego przepisu przy określaniu wysokości stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rada gminy może różnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, sposób wykorzystywania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków. Ustawodawca wskazał zatem kryteria, w oparciu o które powinna być określona wysokość stawek. Zgodzić się trzeba z Radą Gminy, iż omawiany przepis nie wyczerpuje katalogu kryteriów różnicujących stawki podatku, został bowiem użyty w nim zwrot "w szczególności", który świadczy, że wskazane czynniki są wykazem taksatywnym (przykładowym), a nie enumeratywnym (zamkniętym). Taksatywne przytoczenie czynników różnicujących stawki podatku nie oznacza jednak, iż inne niż wymienione w przepisie czynniki mogą być kształtowane dowolnie. W przypadku przepisów, które zawierają wyliczenia niewyczerpujące, trzeba mieć na względzie, iż kryteria inne niż wymienione w przepisie powinny być adekwatne do tych, które zostały w nim wymienione. Niewątpliwie kryteria, na które wskazał ustawodawca w omawianym przepisie, tj. lokalizacja, sposób wykorzystywania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków odnoszą się do budynków, a nie osób je użytkujących. Oznacza to, że ustawa posługuje się kryterium przedmiotowym, czego konsekwencją jest możliwość rozszerzenia czynników różnicujących stawki podatku tylko i wyłącznie w oparciu o takie kryterium. Tymczasem przyjęte przez Radę Gminy kryterium zróżnicowania stawek podatku według wielkości łącznej powierzchni użytkowej, w której dany podmiot prowadzi działalność gospodarczą (im większa łączna powierzchnia użytkowa, tym wyższa stawka podatku) nie ma charakteru przedmiotowego, lecz podmiotowy. Słusznie skarżąca Spółdzielnia podnosi, iż ilość budynków, w których dany podmiot prowadzi działalność gospodarczą, ma bezpośrednie przełożenie na zakres*

prowadzonej działalności, a zatem odnosi się do cech podatnika. Również w ocenie Sądu ilość obiektów, w których podmiot gospodarczy prowadzi działalność gospodarczą, charakteryzuje skalę tej działalności, a nie budynki wykorzystywane na tę działalność lub przedmiot działalności - tymczasem przedmiotem opodatkowania mają być budynki, a nie działalność gospodarcza.

W konsekwencji, w ocenie Spółki, nie ulega wątpliwości, że spornych stawek nie można tak interpretować, aby w wyniku wykładni prawa okazało się, że są to stawki zróżnicowane ze względu na podmiot. Nie można bowiem w procesie stanowienia prawa dopuścić do sytuacji, w której zapis Uchwały nie odpowiadałby standardom legislacyjnym prowadząc do powstania nieprecyzyjnych i niejasnych norm prawnych, które w praktyce nie mogą znaleźć zastosowania.

Zatem, jedyna prawnie dopuszczalna interpretacja spornego przepisu zakłada, że opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawek dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą polegającą na produkcji energii elektrycznej winny podlegać jedynie budynki oraz grunty pod budynkami, które są bezpośrednio i wyłącznie wykorzystywane przez Spółkę do produkcji energii elektrycznej. Natomiast pozostałe posiadane przez Spółkę na terenie Gminy Gryfino grunty i budynki, w tym w szczególności:

- budynki socjalne,
- budynki administracyjne,
- budynki biurowe,
- budynki magazynowe,
- garaże,
- grunty pod wyżej wymienionymi budynkami, oraz
- grunty niezabudowane,

które bezpośrednio nie służą wytwarzaniu energii elektrycznej (nie zachodzi w nich proces produkcji energii elektrycznej) winny podlegać odpowiednio opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawek dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą, stawek dla gruntów pozostałych lub zwolnieniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Jednocześnie, w świetle faktu, iż

produkuje energię elektryczną i ciepło w skojarzeniu, a nie samą energię elektryczną budynki (oraz grunt pod nimi), w których znajdują się turbogeneratory zamieniające energię

cieplną na energię elektryczną winny podlegać odpowiednio opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według stawek dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą.

Przeciwny pogląd byłby bowiem nie tylko niezgodny z zasadą *in dubrio pro tributario*, ale również prowadziłby do wniosku, iż kwalifikowane stawki podatku od nieruchomości przyjęte przez Radę w Uchwale mają charakter podmiotowy, a tym samym są niezgodne z UPiOL.

***

Jednocześnie, zgodnie z art. 14b § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa, Spółka potwierdza, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej. Spółka złożyła natomiast skargę kasacyjną od wyroku WSA w Szczecinie oddalającego skargę na uchwałę Rady Miejskiej w Gryfinie nr XXVII/223/12 w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości na terenie Miasta i Gminy Gryfino.

Z poważaniem,

Załączniki:

1. Pełnomocnictwo do reprezentowania Spółki,
2. Potwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,
3. Odpis z KRS;
4. Dowód uiszczenia opłaty za wydanie interpretacji indywidualnej.